

4. Zsoltár

Hallgass meg, ha hozzád kiáltok, igazságos Istenem! Szorult helyzetemből adj nekem kiutat, könyörülj rajtam, hallgasd meg imámat! Ti, emberek! Meddig gyalázzátok dicsőségemet? Meddig szeretitek az üres beszédet, meddig törekedtek még hazugságra? Tudjátok meg, hogy az ÚR csodákat tesz hívével! Meghallgat az ÚR, ha hozzá kiáltok. Ha felindultok is, ne vétkeztek! Gondolkozzatok el fekvőhelyeteken, és csillapodjatok le! Igaz áldozattal áldozzatok, és bízzatok az ÚRban! Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk! Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk. Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, URam, hogy biztonságban élhessek!

Lk 5,17-26

Amikor az egyik napon tanított, és körülötte ültek a farizeusok és törvénytudók, akik Galilea és Júdea különböző falvaiból, továbbá Jeruzsálemből jöttek, az Úr ereje gyógyításra indította őt. És íme, férfiak ágyon hoztak egy béna embert, és igyekeztek bevinni és letenni eléje. Mivel a sokaság miatt nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették le ágyastól Jézus elé a középre. Ő pedig látva hitüket, így szólt: Ember, megbocsáttattak a te bűneid. Erre az írástudók és a farizeusok tanakodni kezdtek: Kicsoda ez, hogy így káromolja az Istent? Ki bocsáthat meg bűnöket az egy Istenen kívül? Jézus pedig ismerte gondolataikat, megkérdezte tőlük: Miről tanakodtok szívetekben? Melyik a könnyebb? Azt mondani, hogy megbocsáttattak a te bűneid, vagy azt mondani, kelj fel, és járj? Azért pedig, hogy megtudjátok: van hatalma az Emberfiának bűnöket megbocsátani a földön – így szólt a bénához: Neked mondom, kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza! Az pedig szemük láttára azonnal felkelt, fogta az ágyát, amelyen feküdt, és Istent dicsőítve hazament. Ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, megteltek félelemmel, és ezt mondták: Csodálatos dolgokat láttunk ma!

Ki mire figyel?

Mintha három különböző állomását látnánk a hívő ember fejlődésének.

1. A farizeusok – a Törvény betűjére figyelnek. De ott vannak Jézus előtt, és mernek kérdezni, vitatkozni. – Ez az első állomás. Merjek kérdezni, forduljak Isten felé az ellenérzésemmel.

2. A béna barátai – a barátjuk szükségletére, és a – hitük szerint őt meggyógyítani képes – Jézusra figyelnek. Ha ide eljutunk az már nagyon rendben van. Akkor már olyan tanítványai vagyunk Krisztusnak, akiket használhat, akiknek a hitét látva Jézus gyógyítja az elé hozottat.

3. De van egy harmadik állomás is: Ahogy Jézus figyel. Őröla először azt olvassuk, hogy érezte, hogy az Úr ereje gyógyításra indította őt. – folyamatosan figyel az Atyára: *önmagamtól semmit sem teszek, hanem azt mondom, amire Atyám tanított.* És figyel arra is, ami körülötte zajlik: figyel a tetőt megbontó barátok hitére, a béna belső segélykiáltására (ezért beszél vele először a bűnbocsánatról), de figyel a farizeusok és írástudók ellenérzésére is. És reagál is ezekre: gyógyít, vigasztal, meggyőz, csodát(jelet) tesz.

Nem csak Jézus számára lehetséges ez a fajta figyelem. Amikor Péter meggyógyítja a sántát, vagy Pál leállítja az öngyilkosságra készülő börtönört Filippiben, valószínűleg ugyanezt látjuk.

Mi kell hozzá? Végigmenni az első két állomáson.

Miért nem elég a második állomás? Mert a 3. az, ahol igazán a helyeden érzed magad. Gondolj bele, milyen lehetett ezeknek a barátoknak a napja, annak ellenére, hogy végül sikerrel jártak! De még inkább abba, hogy milyen volt az azt követő napjuk? Érezhették-e ezek után bárhol másutt a helyükön magukat, mint Jézus közelében? S ehhez hasonlóan Péter is, vajon ha nem hagyta volna ott a hajót, meg a hálót, amikor Jézus emberhalásznak hívja, hogy érezte volna magát?

Isten akarata az, hogy a mi Vele való kapcsolatunk fejlődjön, növekedjen, erősödjön, mert az igazi maradandó és gyümölcsöző fejlődés az életünkben, bennünk ezáltal mehet végbe